

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Apelācijas sūdzība, ko 2020. gada 10. novembrī Anne-Marie Klose k-dze iesniedza par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2020. gada 9. septembra spriedumu lietā T-81/20 Anne-Marie Klose/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

(Lieta C-600/20 P)

(2021/C 98/02)

*Tiesvedības valoda – vācu***Lietas dalībnieki**

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Anne-Marie Klose (pārstāve: I. Seher, advokāte)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs

Ar 2021. gada 11. februāra rīkojumu Tiesa (apelācijas sūdzību pieļaujamības vērtējuma palāta) atzina apelācijas sūdzību par nepieļaujamu un piesprieda apelācijas sūdzības iesniedzējai pašai segt savus tiesāšanās izdevumus.

Apelācijas sūdzība, ko 2020. gada 23. novembrī PV iesniedza par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2020. gada 30. janvāra spriedumu apvienotajās lietās T-786/16 un T-224/18 PV/Komisija

(Lieta C-640/20 P)

(2021/C 98/03)

*Tiesvedības valoda – franču***Lietas dalībnieki**

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: PV (pārstāvis: D. Birkenmaier, Rechtsanwalt)

Otra lietas dalībniere: Eiropas Komisija

Prasījumi

— atcelt 2020. gada 30. janvāra spriedumu apvienotajās lietās T-786/16 un T-224/18;

— izspriest šo lietu, kā arī apvienotās lietas T-786/16 un T-224/18, kā paredzēts Tiesas Reglamenta 170. pantā;

— piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus lietā C-111/20 P, kā arī visus citus tiesāšanās izdevumus lietās T-786/16, T-224/18, T-224/18 R1 un T-224/18 R2.

Pamati un galvenie argumenti

1. Pirmais pamats ir saistīts ar kļūdainu LESD 72. un 270. panta un Civildienesta noteikumu 23. panta interpretāciju un ar Vispārējās tiesas uzskatu, ka Civildienesta noteikumi ir vienīgais tiesību avots, lai spriestu par strīdiem starp darbiniekiem un viņu iestādi.
2. Otrais pamats ir saistīts ar LES 4. panta, Hartas 41. panta un Civildienesta noteikumu 11.a panta pārkāpumu.
3. Trešais pamats ir saistīts ar vispārējā tiesību principa "fraus omnia corrompit" un Tiesas statūtu 36. panta pārkāpumu.
4. Ceturtais pamats ir saistīts ar Hartas 1., 3., 4., 31. un 41. panta noraidījumu, kā arī ar Civildienesta noteikumu 1.e un 12.a panta noraidījumu.
5. Piektais pamats ir saistīts ar "apzināti nepatiesas liecības sniegšanu", Civildienesta noteikumu 59. panta 1. punkta trešās un piektās daļas kļūdainu interpretāciju, kā arī Komisijas 2014. gada 6. jūlija iekšējā lēmuma 92/2004 pārkāpumu.
6. Sestais pamats ir saistīts ar apzinātu ļaunprātību sakarā ar principa par neizpildes izņēmumu piemērošanu divpusējās attiecībās.
7. Septītajā pamatā tiek atkārtoti argumenti par Hartas 41. panta un Civildienesta noteikumu 25. panta pārkāpumu, kā arī par ļaunprātīgu faktu noklusēšanu sakarā ar algu parāda summas EUR 21 593,64 apmērā krāpniecisku izmantošanu, ko esot izdarījis PMO.
8. Astotais pamats ir saistīts ar sagrozīšanu, kas izdarīta, nenorādot pirmās disciplinārlietas CMS 13/087 atcelšanas sekas.
9. Devītais pamats ir saistīts ar Hartas 15. panta pārkāpumu.
10. Desmitais pamats, kas ir norādīts pakārtoti, ir saistīts ar [aizlieguma] pārsniegt prasījuma robežas pārkāpumu.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 30. novembrī iesniedza Veszprémi Törvényszék (Ungārija) – ENERGOTT Fejlesztő és Vagyonkezelő Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Lieta C-643/20)

(2021/C 98/04)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Veszprémi Törvényszék

Pamatlietas puses

Prasītājs: ENERGOTT Fejlesztő és Vagyonkezelő Kft.

Atbildētājs: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (turpmāk tekstā – "PVN direktīva")⁽¹⁾ 90. panta 1. un 2. punkts, it īpaši ņemot vērā [2017. gada 23. novembra spriedumu *Di Maura* (C-246/16)]⁽²⁾ un [2020. gada 29. janvāra rīkojumu *Porr Építési Kft.* (C-292/19)],⁽³⁾ kā arī Savienības tiesību efektivitātes un līdzvērtības pamatprincipus, ir jāinterpretē tādējādi, ka saistībā ar PVN atgūšanu par parādiem, kuri galīgi ir kļuvuši neatgūstami, dalībvalstis par noilguma termiņa sākumu nevar noteikt datumu, kas ir pirms tā, kurā parāds, kas pamato PVN atmaksas pieteikumu, kļūst neatgūstams?